

Дело C-25/07

Alicja Sosnowska

срещу

**Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu
Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu**

(Преюдициално запитване,
отправено от Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu)

„ДДС — Директиви 67/227/ЕИО и 77/388/ЕИО — Национално
законодателство, с което се определят редът и условията за
възстановяване на надвнесен ДДС — Принципи на данъчен неутралитет
и на пропорционалност — Специални мерки за дерогация“

Заключение на генералния адвокат J. Mazák, представено на 26 февруари
2008 г. I - 5131
Решение на Съда (първи състав) от 10 юли 2008 г. I - 5142

Резюме на решението

Данъчни разпоредби — Хармонизиране на законодателствата — Данъци върху оборота — Обща система на данъка върху добавената стойност — Приспадане на данъка, платен за получена доставка

(член 18, параграф 4 от Директива 77/388 на Съвета)

Член 18, параграф 4 от Шеста директива 77/388 относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота и принципът на пропорционалност не допуска национална правна уредба, която с цел да позволи необходимите проверки за предотвратяване на данъчните измами и избягване на данъци удължава от 60 на 180 дни, считано от датата на подаване на декларацията по данък върху добавената стойност от данъчнозадълженото лице, срока, с който националната данъчна администрация разполага, за да възстанови на дадена категория данъчнозадължени лица надвнесеня данък върху добавената стойност, освен ако същите не предоставят обезпечение с фиксиран висок размер.

Национално законодателство, което определя по-тежки ред и условия за възстановяване на надвнесен данък върху добавената стойност за дадена категория данъчнозадължени лица поради риск от презумирана измама, без да е възможно за данъчнозадълженото лице да докаже липсата на измама или избягване на данъци, с цел да се ползва от по-малко ограничителни условия, не представлява средство, пропорционално на целта за борба с данъчните измами и избягването на данъци и засяга прекалено целите и принципите на Шеста директива.

По същия начин подобна правна уредба не изглежда съобразена с условието, според което възстановяването на надвнесен данък трябва да се осъществява в разумен срок. Действително срокът за възстановяване от 180 дни, предвиден за категорията

на новите данъчнозадължени лица, а именно данъчнозадължените лица, започнали своята дейност преди по-малко от 12 месеца, е, от една страна, шест пъти по-дълъг от едномесечния период за деклариране на данъка, и от друга — три пъти по-дълъг от прилагания за останалите данъчнозадължени лица срок, и това, без да е доказана необходимостта от въвеждане на различно третиране от такъв мащаб с цел борба с данъчните измами и избягването на данъци.

Предоставената възможност на новите данъчнозадължени лица да заплатят обезпечение, с цел да се ползват от нормалния 60-дневен срок не би могла да постави под въпрос тези съображения, доколкото посоченото обезпечение не е пропорционално нито на размера на надвнесеня данък за възстановяване, нито на размера на данъчнозадълженото лице в икономическо отношение. По-специално, предоставянето на такова обезпечение може да създаде непренебрежим финансов риск за предприятия, които току-що са започнали своята дейност и поради това обстоятелство е възможно да не разполагат със значителни ресурси. В действителност, за да може да се позове на нормално приложимия срок, задължението за предоставяне на посоченото обезпечение има за последица само да замени финансовата тежест, свързана със замразяването в продължение на 180 дни на надвнесената сума на данъка с тази, съответстваща на замразяването на сумата на обезпечението.

(виж точки 24, 26, 27, 29—33,
точка 1 от диспозитива)